

The Moore we are together...

Af Ole Henningsen

Den berømte engelske astronomiformidler og forfatter til en lang række bøger om astronomi, Patrick Moore, døde den 9. december 2012, 89 år gammel. En æra i BBC's naturvidenskabelige tv-programmer var forbi. De såkaldte *flyvende tallerkener* tog Sir Patrick allerede på et tidligt tidspunkt afstand fra, men afholdt sig alligevel ikke fra på sin egen facon at være mere involveret i emnet, end måske almindeligt kendt af en bredere offentlighed.

I 1953 udkom bogen *Flying Saucers Have Landed* af Desmond Leslie og George Adamski – på dansk *Flyvende tallerkener er landet*, 1955.

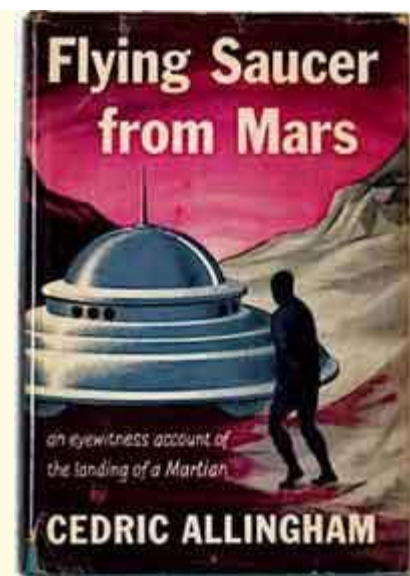
I denne bog påstod amerikaneren George Adamski bl.a., at han i den californiske ørken året før havde haft kontakt med venusianeren Orthon. Efter det opgivne endda i overværelse af vidner. Bogen blev hurtigt en klassiker i „tallerkenlitteraturen“, og der kom hurtigt flere andre såkaldte kontaktberetninger frem verden over.

Engelsk pendant til Adamski

I midten af halvtredserne vakte englænderen Cedric Allingham's bog *Flying Saucer from Mars* en del opsigt. Allingham beskrev i sin bog, hvorledes han i februar 1954 i Skotland fotograferede et rumskib fra Mars og havde kontakt med et besætningsmedlem.

Under en sygdomsperiode nogen tid efter offentliggørelsen af kontaktberetningen forsvandt Allingham imidlertid, og det var svært at finde oplysninger om hans hidtidige virke. Der har derfor altid hersket berettiget mystik om denne beretning, der dog faldt i tråd med andre af datidens lignende beretninger.

I 1986 fik to engelske ufo-forskere et gennembrud i lokal efterforskning af den alligevel fascinerende historie, og de kunne påvise, at det hele måtte være en practical joke sat i scene af – ja hvem andre end Patrick Moore!

Lilli Christensen
Foto: Ole Henningsen

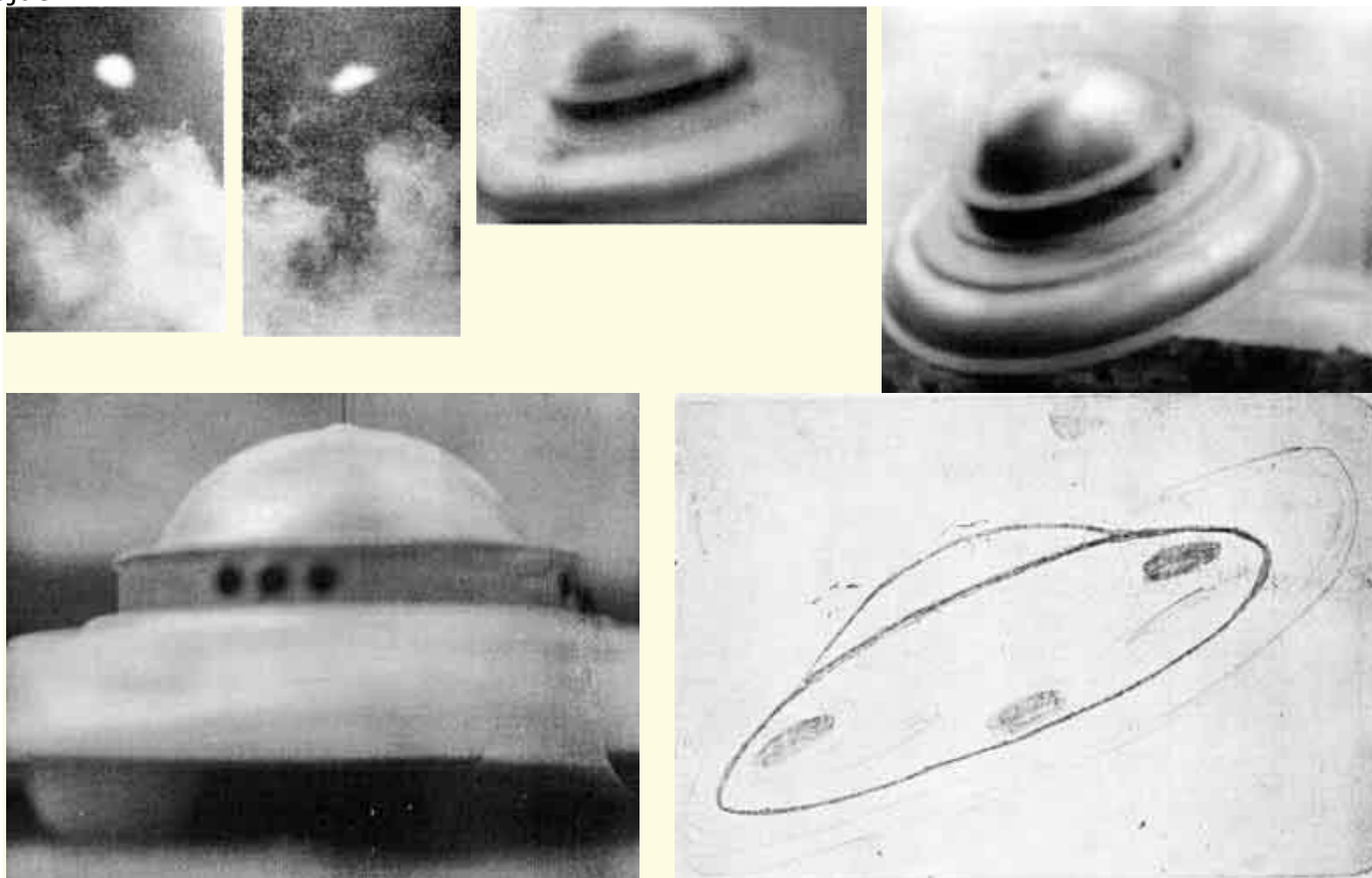

Udgivelsen af bogen og presseomtalen viser ganske klart, hvilken udvikling der er sket i løbet af de seneste 50 år både for SUFOI og for dele af pressen.

Bogen omtaler flere af de mere berømte ufo-tildragelser fra sidst i fyrrerne og først i halvtredserne og de diskussioner i videnskabelige kredse, som disse observationer gav anledning til. Bogen indeholder desuden på et meget populært plan en gennemgang af visse af de astronomiske aspekter, der bør tages hensyn til, når debatten går på rumskibshypotesen som oprindelse for ufo-fænomener. Bogen er dog koncentreret om Allinghams oplevelse, der fandt sted i Skotland ved kysten mellem Lossiemouth og Buckie den 18. februar 1954.

Allingham var ude for at studere fugle, da han pludselig fik øje på et objekt på himlen. Det forsvandt og kom igen flere gange i løbet af dagen. Ved flere lejligheder dagen igennem tog Allingham billeder af objektet.

Til sidst kom det ind ude fra vandet og landede på jorden. Der hørtes en lyd som af en slags motor. Det lykkedes for Allingham at tage billeder af den landede genstand, der så ud til at være formet af en metalplade uden samlinger og bolte. Der var to grupper køjer synlige og tre kugleformede landingshjul. Fartøjets størrelse var ca. 15 m i diameter og ca. 6 m i højden.

Sammenstilling af de i Allingham-bogen offentliggjorte fotos og en tegning af det observerede fartøj. Man må måske fra starten stille sig selv spørgsmålet: Hvordan var det muligt IKKE at tage bedre fotos midt i halvtredserne?

Kontakt til en marsmand

Allingham fortæller i bogen, at da han nærmede sig fartøjet, gled en skydedør i den nederste del tilbage, og en mand sprang ned på jorden.

De to mænd hilste på hinanden med opstrakt arm, og det beskrives nu i bogen, hvorledes der udspandt sig en slags samtale imellem dem ved hjælp af fagter.

Allingham forstår, at manden kommer fra planeten Mars. Han får andre oplysninger, f.eks. at kun Venus og Mars er beboet i vort eget planetsystem.

Da samværet senere er slut, og manden går tilbage mod sit fartøj, lykkes det Cedric Allingham også at tage et foto af marsmanden.

Fisker Duncan som vidne

Da hele tildragelsen var overstået, og Allingham begyndte at gå tilbage mod Lossiemouth, mødte han en mand, der bekræftede at have set fartøjet og overværet de sidste få minutter af mødet med dets pilot.

Manden fortalte, at hans navn var James Duncan, og at han var fisker fra egnen. Allingham lod James Duncan underskrive en erklæring om, at han var vidne til tildragelsen. Også denne vidneerklæring er gengivet i Cedric Allinghams bog.

I tidsskriftet Flying Saucer News, Bristol, sommerudgaven 1955, blev det i en redaktionel notits oplyst, at en af deres korrespondenter fra West Country havde informeret dem om, at Desmond Leslie ved et foredrag i Penzance skulle have oplyst, at det var lykkedes at lokalisere vidnet James Duncan.

Han oplyste endvidere, at Duncan havde trukket sin erklæring tilbage og ikke længere ville stå ved denne skriftlige erklæring. Denne oplysning fra Desmond Leslie blev dog aldrig senere bekræftet.

4.35. 18th February 1954

I solemnly swear that between about 4pm. and 4.15 p.m. on the 18th February 1954 I witnessed a conversation between Cedric Allingham and a man who was the pilot of a flying saucer which landed near Lossiemouth in the county of Moray. Afterwards I saw the pilot get back into the saucer which took off and headed north.

James Duncan.

Cedric Allinghams liv

I de senere udenlandske oversættelser af Allinghams bog gives denne fremstilling af hans levnedsløb:

Han blev undervist privat, indtil han var 10 år. Da trak hans fader sig tilbage og købte et hus i nærheden af Durban.

Cedric Allingham er født i 1922 i Bombay som eneste søn af en rig, engelsk tekstilfabrikant.

Allinghams uddannelse fortsattes på skoler i Sydafrika og England indtil han var 17 år, hvor han blev indlagt på et sanatorium med tuberkulose, som lænkede ham til sengen i næsten 2 år. I 1941 trådte han ind i hæren og blev posteret i Det Mellemste Østen, hvor han tilbragte størstedelen af krigstiden. Det var i den tid, han begyndte at interessere sig for astronomi ved, som han udtrykte det: *at lære stjernerne at kende i mangel på noget bedre at foretage sig i ørkenen, når det var for varmt til at sove om natten.*

Efter krigen og forældrenes tragiske død - deres skib blev torpederet kun 9 uger før kapitulationen - levede Allingham et nomadeliv i en campingvogn, i hvilken han yndede at foretage rejser rundt i landet og foretage længere ture på Kontinentet.

Det meste af tiden tilbragte han med at skrive gyserromaner, som han udgav under et pseudonym, og med at studere fugle. Han ejede også en hytte i Yorkshire, hvor han lejlighedsvis trak sig tilbage for at hellige sig sit seriøse skriveri, og for at iagttage Månen og planeterne gennem sit 10" spejlteleskop.

Efter sin enestående oplevelse, som han beretter om i bogen, begyndte han at samle rapporter om tallerkenobservationer, og planlagde at udføre yderligere omfattende undersøgelser i løbet af 1955 i Californien, hvor der i de sidste måneder var rapporteret et betydeligt antal observationer. Han nåede dog aldrig at gennemføre disse planer.

Han blev på ny syg og rejste i den anledning på rekreation i Schweiz, hvor han forsvandt.

Men hvem var egentlig Allingham?

Ingen var særligt imponerede af Allinghams billeder af rumskibet eller marsmanden.

De så unægtelig også noget primitive ud. Allerede kort efter bogens fremkomst begyndte forskellige ufo-interesserede at undre sig over, at det var svært at finde yderligere oplysninger om Cedric Allingham eller vidnet James Duncan.

Juli-august 1955 udgaven af det berømte engelske ufo-tidsskrift *Flying Saucer Review* fortalte, at Cedric Allingham tidligt på året 1955 var taget på rekreation i Schweiz, og at han nu var rapporteret alvorligt syg.

I den tyske udgave af Allinghams bog, *Fliegende Untertasse vom Mars*, 1960, anføres det, at en undersøgelse på foranledning af daværende redaktør af *Flying Saucer Review*, Brinsley Le Poer Trench, havde afsløret, at Allinghams død *ikke* var registreret af myndighederne i Schweiz.

I UFO-Nyt, september 1960, bringes en omtale af Allingham-sagen og nævner med det schweiziske tidsskrift *Weltraumbote* som kilde, bl.a. at Allingham døde af lungetuberkulose i Schweiz i begyndelsen af 1956, kun 34 år gammel. Det blev i en redaktionel kommentar endvidere rapporteret, at Adamski-medarbejderen Lou Zinnstag fra

Schweiz på foranledning af Allinghams familie lod foretage en grundig undersøgelse. Hun fik efter det anførte adgang til politiets arkiver, kirkebøger, sygehusjournaler m.v. Men navnet fandtes ingen steder!

Det er dog heller aldrig senere blevet fastslået på anden måde, at nogen skulle have været i kontakt med familie til Allingham.

For at bidrage til den store mystik, skrev udgiveren, Biilmanns Forlag, i sin reklamefolder: *Der er fremsat teorier om, at han ved et nyt møde er rejst til en fremmed planet...*

Jagten på Allingham

I et læserbrev i *Flying Saucer Review*, sept.-okt. 1961, opfordrer Henry Barron til, at man sørger for at efterspore familie, venner, bekendte og alle andre, som kan tænkes at vide noget om Allinghams skæbne. Barron mener, at der bør gøres en indsats for, at sådanne mysterier ikke blot går over i historien uden at være undersøgt til bunds.

Den britiske populærvideenskabelige skribent Robert Chapman fortæller i sin bog *Unidentified Flying Objects* fra 1969, at han ved fremkomsten af Allinghams bog var videnskabelig korrespondent ved London-avisen *Evening News*.

Robert Chapman undrede sig med andre over, at hverken forlægger eller forfatter ønskede den publicity, der ellers normalt omgiver bogudgivelser. Han forsøgte derfor sammen med journalistkolleger at opspore Cedric Allingham eller hans vidne James Duncan. Men uden held. Allingham blev rapporteret „død“, og Duncan kunne ikke findes.

Men hvis Duncan ikke fandtes, så var hans vidneerklæring heller ikke meget bevendt.

Når dertil kom, at man ikke kunne finde spor af Allingham, så var der efterhånden ikke meget tilbage af hele historien. Robert Chapman var ikke i tvivl: Efter opfattelse var der tale om et vel tilrettelagt svindelnummer.

Patrick Moore og Allingham

Hvis historien var svindel, hvem kunne så tænkes at stå bag?

I sin bog *Can You Speak Venusian?* nævner den engelske amatørastonom Patrick Moore også Allingham-sagen med en helt speciel baggrund. Han fortæller nemlig, at han rent faktisk var sammen med Cedric Allingham ved et foredrag for en lokal ufogruppe i Turnbridge Wells i England!

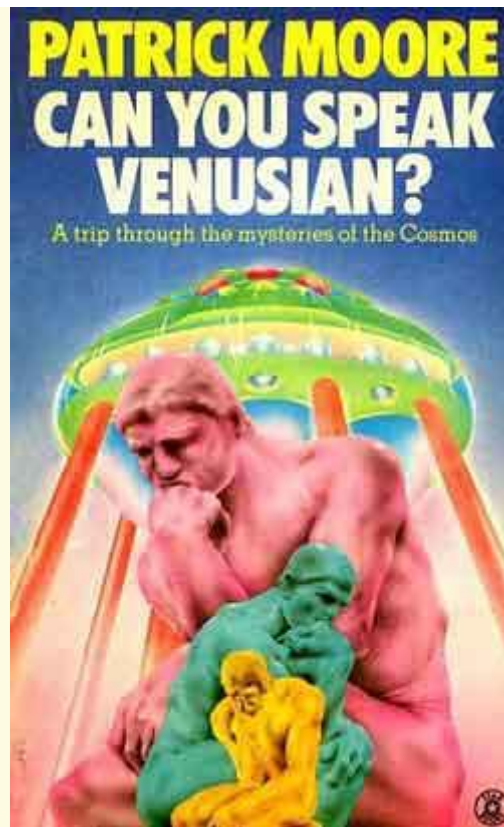
Et pudsigt sammentræf?!

Patrick Moore er nemlig ikke en almindelig „ukendt“ amatørastonom. Han blev født i 1923 og har i mange år indtil sin død i 2012 været kendt som succesfuld forfatter til populærvideenskabelige værker om astronomiske emner. Han var medstifter af The International Union of Amateur Astronomers. Hans produktion omfatter et utal af bøger, og han er endvidere kendt for sin medvirken i talrige radio- og tv-udsendelser.

En af Moores gode venner var Desmond Leslie, der i 1953 sammen med kontaktpersonen George Adamski forfattede bogen *Flying Saucers Have Landed* af Desmond Leslie og George Adamski - på dansk *Flyvende tallerkener er landet*.

Og Patrick Moore er altså hidtil den eneste person, der påstår rent faktisk at have mødt Cedric Allingham personligt!

Så måske var Patrick Moore efterhånden et oplagt emne at undersøge nærmere.

Nye undersøgelser

De to engelske ufo-forskere Christopher Allan og Steuart Campbell har i det engelske tidsskrift *Magonia*, 23. juli-udgaven, 1986, i en længere artikel berettet om det spændende efterforskningsarbejde, de har udført i denne sag.

Steuart Campbell

Foto:http://en.wikipedia.org/wiki/Steuart_Campbell

Forfatterne havde hørt rygter om, at en fremtrædende person skulle være involveret i Allingham-sagen, men det var umuligt at få et navn frem - deres kilde havde svoret tavshed.

Med baggrund i anvendelsen og beskrivelsen af bestemte historiske facts, fagudtryk m.v. i Allinghams bog, forsøgte forfatterne at påvise en vis sammenhæng med Moore's bøger. En grundig videnskabelig statistisk analyse af sprogmonstre m.v. ved hjælp af såkaldt stylometri af Allinghams bog og Moore's værker viste dog senere helt klart, at Patrick Moore *ikke* har skrevet Allingham-bogen!

Faktisk viste analysen, at den mest sandsynlige kandidat var forfatteren Arthur C. Clarke. Han afviste dog selv på det bestemtteste efter en henvendelse fra forskerne, at han skulle være involveret i en sådan svindel, eftersom han i over 40 år havde kæmpet mod sådan noget ufo-nonsens.

Iflg. de to engelske ufo-forskere, var der ingen tvivl om, at forfatteren måtte have et rimeligt godt kendskab til astronomi og astronomi-historie. Han kendte til tidsskrifterne *Journal of the British Interplanetary Society*, *BIS*, og *Journal of the British Astronomical Association*, *BAA*, og ingen af dem er synderligt kendt af offentligheden, hverken dengang eller nu. Forfatteren kendte også navnet på formanden for BIS (1954) og navnet på stifteren af foreningen. Alt dette *kunne* skyldes, at han var medlem af både *BIS* og *BAA*.

Forfatteren havde også kendskab til aktive astronomer på måne-området, som H. Percy Wilkins og Patrick Moore. Men der findes ingen Cedric Allingham på medlemslisten for *BIS* fra 1953.

Analyse af Duncans skrift

Det påståede vidne, fisker James Duncan, skrev en erklæring om at have overværet Allinghams møde med marsmanden. Og denne erklæring er afbildet i bogen. Man kunne måske derfor gå en anden og mere utraditionel vej. Jeg henvendte mig derfor i 1986 til en af mine gode venner, Bende Øgendahl, Stubbekøbing, der i mange år interesserede sig for grafologi - skriftanalyse. Det kunne være interessant måske at få et fingerpeg om, hvorvidt en personlighed som Patrick Moore iflg. en skriftanalyse kunne være ophavsmand til Duncan's skriftlige erklæring. Indledningsvis skal det erkendes, at den foreliggende skriftprøve ikke er det bedst tænkelige udgangspunkt for en sådan analyse.

Bende Øgendahl har alligevel haft mulighed for at udforme en 2 sider lang skriftanalyse, hvorfra kun gengives de vigtigste mere teknisk betonedede konklusioner.

Skriften er „british“ og er skrevet hurtigt og flydende uden at virke konstrueret. Vedkommende har på forhånd vidst nøjagtigt, hvad der skulle skrives.

Flere ting i skriften viser, at der ikke er skrevet med fordrejet håndskrift, men med vedkommendes egen håndskrift.

Skriften tyder stærkt på en person, der er veluddannet, intelligent og vant til at formulere sig.

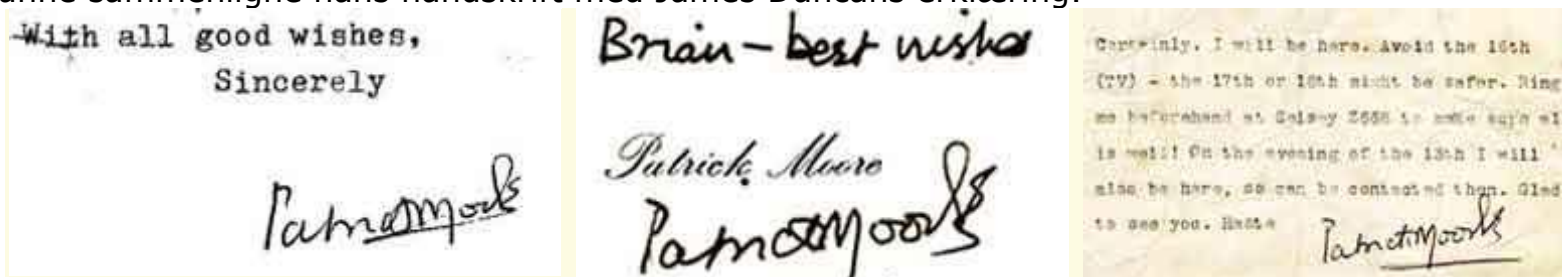
Dette forbindes normalt ikke med typen på en fisker af ringe uddannelse, selv om der naturligvis også er veluddannede mennesker, der er fiskere.

Underskriften, James Duncan, harmonerer ikke med den øvrige tekst. Man kan forestille sig, at underskriften er skrevet af en anden, eller måske nærmere at underskriften er konstrueret. Især fornavnet er anderledes, hvorimod efternavnet mod slutningen igen begynder at nærme sig skriften i selve erklæringen.

Bende Øgendahls konklusion er, at vedkommende har skrevet erklæringen med sin egen håndskrift og derefter underskrevet med et konstrueret navn.

Dette bragte os dog ikke nærmere til Patrick Moore.

Jeg henvendte mig derfor i 1987 med en række spørgsmål skriftligt til Patrick Moore ved Den britiske Ambassades mellemkomst for om muligt at få hans bekræftelse på deltagelse i Allingham-bogens fremkomst og naturligvis også for måske at kunne sammenligne hans håndskrift med James Duncans erklæring.

Tv. et udsnit af vidneerklæringen fra „James Duncan“. Fra en af mine venner har jeg modtaget Patrick Moores underskrift (herover tv.) på et brev (dateret 15. september 2000) til ham i forbindelse med udvekslingen af en astronomisk afhandling, da Moore var 77 år gammel. Endvidere ses gengivelser af andre af Patrick Moores autografer lagt op på nettet nu efter hans død i 2012.

Umiddelbart ses det, at både James og Patrick starter med i samme stil at have en karakteristisk skriveretning skråt op mod højre, der ses endvidere en understregning efternavnet, men læserne kan selv forsøge at afgøre, om der er andre ligheder at spore ved sammenligning med „James Duncans“ erklæring.

Danskere på jagt

Mange har forsøgt sig med at grave i Allingham-historien, således også danske Willy Wegner, *Skeptica*, der beretter: „I 1976 udgav jeg et tidsskrift ved navn *Uforalia*. En medarbejder, Torsten Dam-Jensen, skulle i november samme år deltage i en stor ufo-kongres i London, arrangeret af BUFORA. Jeg spurgte derfor, om han ville forhøre sig lidt omkring Allingham-sagen og lod ham forstå, at jeg var i tvivl om beretningens ægthed.

Torsten Dam-Jensen kom i kontakt med Timothy Good, en engelsk ufolog der senere blev medforfatter til bogen *The untold Story*, en Adamski-biografi, samt forfatter til *Above Top Secret* m.m. Men de havde ikke heldet med sig. En fornyet henvendelse til det stadig eksisterende forlag mundede ud i, at man intet havde i arkiverne, og de to ansatte der i sin tid havde haft med Allinghams bog at gøre begge var døde.

I begyndelsen af 1980'erne korresponderede jeg med Bob Forrest fra Manchester. Han var en velkendt skribent i engelske skeptikerkredse, og har bidraget med et afsnit i bogen *Velikovsky i søgelyset*. I et af sine breve antydede Forrest, at han godt vidste, hvem der var den oprindelige ophavsmand til Allingham-historien, men at han havde lovet at tie stille. Selv vidste jeg, at Bob Forrest havde arbejdet sammen med Patrick Moore, men forbandt dog ikke umiddelbart dette med Allingham-sagen.

Men i midten af 1980'erne verserede der i snævre engelske ufo-kredse ubekræftede rygter om, at det faktisk var astronomen Patrick Moore, bærer af *Order of the British Empire*, der var ophavsmanden til Cedric Allinghams beretning. Det var kun et spørgsmål om tid, før denne nyhed ville blive kendt uden for den snævre kreds af ufologer.

Jenny Randles, en engelsk ufolog og forfatter, med masser af bøger bag sig, skrev til Patrick Moore og rådede ham til selv at komme med en udtalelse. Denne fairness blev kun mødt af trusler om sagsøgning, og Patrick Moore stod stærkt - man havde ingen håndgribelige beviser.“

„Allingham“ dukker op!

De engelske forskere Christopher Allan og Steuart Campbell, der som nævnt offentliggjorde deres efterforskninger i tidsskriftet *Magnoia*, forsøgte sig med at skrive direkte til Cedric Allingham gennem det engelske forlag, nu *Muller, Blond and White*, London. Og denne gang faktisk med held!

Forlaget svarede ganske vist, at man stadig ikke ønskede at offentliggøre forfatterens sande identitet, men at man gerne ville videresende korrespondance til ham. Så helt afdød var han åbenbart alligevel ikke!

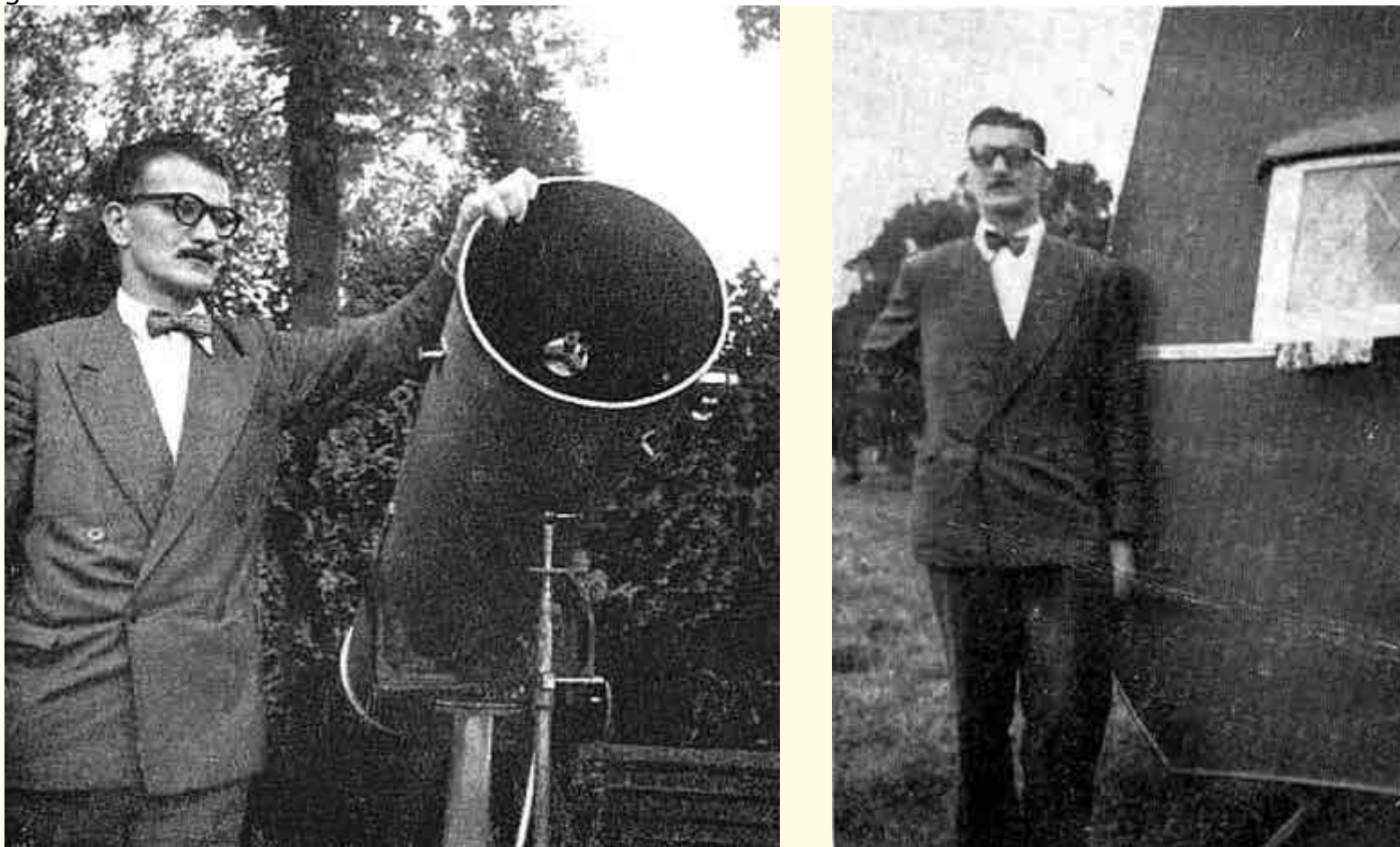
Allan og Campbell bad i et brev til Allingham (via forlaget) om, at han ville give sig til kende. Brevet blev senere returneret ubesvaret. Men kuverten havde været videresendt til en Hr. Peter Davies i Oxted, Surry, der kun ligger 9 miles fra Patrick Moore's tidligere adresse.

Det lykkedes de to engelske forskere at komme i kontakt med denne Peter Davies, der beskrev sig selv som journalist, selv om han ikke kendes som medlem af presseorganisationerne *National Union of Journalists*, *Institute of Journalists* eller *Newspaper Press Fund*.

Davies indrømmer svindelen

Peter Davies indrømmede overfor Allan og Campbell, at han var involveret i Allinghams bog, og at der var tale om svindel.

Han fortalte ligeledes, at bogen oprindelig var skrevet af en anden, og at hans eget job bestod i at revidere teksten og skrivestilen for at sløre oprindelsen. Han fik også royalties af bogen. Han ville dog stadig ikke afsløre, hvem der i øvrigt stod bag bogen.

Billeder af forfatteren „Cedric Allingham“ som offentliggjort i forbindelse med udgivelsen af bogen i forskellige udgaver. I virkeligheden er der tale om journalisten Peter Davies i „forklædning“.

Davies indrømmede også, at det er ham, der maskeret er afbildet som „Cedric Allingham“ i bogen!

Ligeledes erkendte han, at det var ham, der holdt det af Patrick Moore omtalte ufo-foredrag i Turnbridge Wells, og at han havde haft en hjælper blandt publikum, der vidste mere om emnet, end han selv gjorde. De to britiske forskere fandt ud af, at dette foredrag var blevet afholdt den 3. januar 1955 og var blevet omtalt i den lokale presse. De fandt endvidere frem til 3 af tilhørerne, der kunne bekræfte indtrykket af, at foredragsholderen blandt publikum havde haft en medhjælper.

Det kunne passende have været Patrick Moore. At Moore var til stede ved dette foredrag og traf „Allingham“, har Moore oven i købet selv skrevet, som tidligere omtalt.

Davies bekræftede ligeledes, at han var en gammel ven af Patrick Moore. Denne har i øvrigt tidligere fået udgivet bøger på samme forlag, som udgav Allingham-bogen.

Så alt i alt ser Allingham-sagen igen ud til at lande på Patrick Moore's bord!

Allinghams teleskop tilhører Patrick Moore

Et af Patrick Moores teleskoper, en 12 1/2 tommer altazimuth reflektor - her præsenteret af David Lowne som illustrationer i Patrick Moores egne bøger. Tv. gengivet fra »The Observer's Book of ASTRONOMY«, 1978-udgaven. Th. gengivet fra »The Young Astronomer and his Telescope«, 1974.

Et meget afgørende bevis for Moore's indblanding i Allingham-sagen fandt de to britiske forskere Allan og Campbell dog i en af Patrick Moore's egne bøger: *The Observer's Book of ASTRONOMY*, 1971-udgaven.

I denne astronomibog findes et foto af Patrick Moore's egen astronomiske kikkert; en 12 1/2 tommer altazimuth reflektor.

Dette teleskop er i alle detaljer helt identisk med det „10 tommer teleskop“, den maskerede Peter Davies - som „Cedric Allingham“ - er afbildet ved siden af i Allingham-bogen.

Allinghams teleskop tilhører altså Patrick Moore!

Patrick Moore selv med sin store reflektor.

<http://www.thesun.co.uk/sol/homepage/news/4689161/sir-patrick-moore-has-died-aged-89.html#ixzz2FFwywBwo>

På dette gamle BBC-videoklip ses Patrick Moore demonstrere sit 12 1/2 tommer teleskop og det bevægelige træhus han har over kikkerten til beskyttelse mod vejrliget. Træbeklædningen på huset kan også ses nederst th. i billedet af "Cedric Allingham" med sit teleskop.

<http://www.dailymail.co.uk/news/article-2245616/Sir-Patrick-Moore-Stargazing-eccentric-forgave-Germans-killing-woman-loved.html>.

New Scientist 14 August 1986

FEEDBACK

BACK in 1954, in the great days of ufology, a book called *Flying Saucers from Mars* caused a lot of interest in Britain. The book told the story of encounters between its author, Cedric Allingham, and Martians from flying saucers.

Like much of the literature on the subject, the book is a clumsy fake. Its photographs feature the usual supporting wires and out-of-focus views of aliens with the spacecraft "just out of the picture". Cedric Allingham himself was an elusive character. The publishers announced his death in 1956.

Thirty years later, an article in the journal *Magonia* suggests that the author of *Flying Saucers from Mars* is still very much alive. Step forward Patrick Moore, television's burliest astronomer and consistent debunker of flying saucer flim-flam.

The researchers behind the accusation, Christopher Allan and Stuart Campbell of Edinburgh, have done their homework. They started with the fact that, crass though *Flying Saucers from Mars* might be, its author clearly knew his astronomy and history. He was also well up with the affairs of the British Astronomical Association and the British Interplanetary Society.

Allan and Campbell, acting on anonymous information that a well-known person was involved, compared Allingham's book with the work of Patrick Moore. Davies admitted his involvement in *Flying Saucers from Mars*. His job, he told Allan and Campbell, was to rewrite the book to disguise the original author's style. He would not say who this was. Davies admitted to being an old friend of Patrick Moore.

Davies also said that the photograph of Allingham on the book's frontispiece was in fact himself. It shows "Allingham" posing with a telescope in a back garden. The telescope is the same type as the famous instrument in Moore's back garden, and the trees and shrubs in the background match those in photographs of Moore's telescope.

Allan and Campbell say the evidence points to Patrick Moore being the mysterious co-author of *Flying Saucers from Mars*. His motive for the hoax? Perhaps to demonstrate the ease with which UFO stories can be fabricated. Why doesn't Moore reveal all? "Probably his silence is due to embarrassment; he will neither admit nor deny responsibility," the writers conclude. "Whatever his motives, his joke has gone on far too long."

ANOTHER modern myth concerns a skydiving exercise that goes wrong. For obvious military reasons, the army likes to practice parachute jumping at night. Apparently, the parachutists free-fall

CANBERRA

"There's no better place to see the sky at night than from the deck of Canberra."

September 12-26
16 nights from £976

Patrick Moore

Join celebrated astronomer and TV personality Patrick Moore as Canberra sails the length of the Mediterranean on this unforgettable astronomy cruise.

As this magnificent ship glides smoothly over the blue waters of the Mediterranean, imagine yourself on deck, on a soft, warm night, gazing upward at the stars, so close you could almost reach out and touch them. Only from the deck of a cruise ship does the sky seem so large, the stars so bright. And Patrick Moore will be there, too, to point out the planets, the constellations, to explain the mysteries of the firmament.

During the day, too, Patrick will be giving talks and film shows and answering your questions to expand your knowledge of the heavens. But of course that's not all. Add to the special attractions of this astronomy cruise fascinating ports such as Istanbul, Izmir or Athens and you have a magical holiday. And at all times there's Canberra - a destination in herself with so many activities and first class entertainments to choose from, day and night... and the choice is always yours. The food is fabulous, the service superb and the surroundings comfortable and welcoming.

It's a star-studded holiday in every way.

Send the coupon or phone now, for the special astronomy brochure.

CANBERRA CRUISES

To: Christina Masser, Canberra Cruises Limited, 77 New Oxford Street, London WC1A 1PP. Tel: 01-631 1234

Please send me a special astronomy brochure.

Name _____
Address _____
Postcode _____
Tel. No. _____

De britiske forskeres afdækning af, at det måtte være Patrick Moore, der stod bag Allingham-bogen blev omtalt adskillige steder, bl.a. i »The Star«, 28. Juli 1986. Herover ses en omtale i tidsskriftet »New Scientist«, 14. august 1986. Pudsigt nok kunne man se »Canberra Cruises« i samme udgave annoncere (ovenfor th.) for et krydstogt i Middelhavet, hvor Patrick Moore undervejs ville fortælle gæsterne om nattehimlen og astronomi.

Har altid nægtet - men er practical joker

På trods af de kraftige indicier, bragt frem af de britiske forskere, der ensidigt peger på Patrick Moore som ophavsmand til Allingham-historien, har han altid benægtet dette og har endog truet med at sagsøge folk, hvis man skrev om det. Noget søgsmål er det dog aldrig blevet til.

Det kan lige tilføjes, at det skægt nok var signaturen PM der i sin tid skrev anmeldelsen af Allingham-bogen for Journal of the BAA, (British Astronomical Association) april udgaven i 1955.

Det er ikke den eneste gang, at man har set Patrick Moore i en svindelhistorie. Det er således detaljeret beskrevet i hans bog *Can You Speak Venusian*, hvorledes han gennem en længere periode via læserbreve fra ikke-eksisterende forskere drev gæk med den engelske Aetherius Society.

I juli 1963 vakte det opsigt verden over, at der i en mark i Charlton ved Shaftesbury i Dorset var fundet et slags krater, der blev tilskrevet en UFO-landing. Krateret blev undersøgt af en bombeenhed fra det engelske forsvar bl.a. med minedetektor (th.), uden at man kom en løsning på mysteriet nærmere.

Hærens ekspert, en australsk forsker, dr. Robert J. Randall fra Woomera raketbasen i Australien blev i pressen citeret for, at der var tale om et rumskib fra omegnen af Uranus, der var bumpet hen over marken.

Størrelsen på rumskibet angav han som 500 fod, vægten som 600 tons og med en besætning på 50 mand.

Foto: Channel 5 tv-dokumentar »The British UFO Files« og Sunday Express http://www.ipcress.org.uk/truth_out/charlton.html.

Raketeksperten eksisterer heller ikke

Desværre kender det engelske forsvar ikke til nogen dr. Randall. Og det gør i øvrigt heller ikke Woomera raketbasen i Australien.

Patrick Moore gør sig med rette lystig over hele historien i sin ovennævnte bog *Can You Speak Venusian*, men lader samtidig også forstå, at den sag kender han betydeligt mere til, end almindelig kendt er.

Endelig skal det nævnes, at Patrick Moore for år tilbage var ophavsmand til en 1. april spøg i britisk TV vedr. ændringer i tyngdekraften. Han er altså ikke ukendt i afdelingen for spøg og skæmt.

I 1979 fortalte Patrick Moore i en af tv-udsendelserne *The Sky at Night*, at med hensyn til det omstridte spørgsmål om „UFOer: Kendsgerning eller fantasi?“, så var han den mest erklærede skeptiker ved tanken om, at flyvende tallerkener skulle være rumskibe fra andre verdener.

I løbet af programmet afslørede Moore også, at han i løbet af 1950'erne lavede et svindelnummer ved at sende en falsk observation til sin lokale avis i Sussex: ... „Jeg sagde, hvor det var, og hvad det lignede og så videre, og det kom i den lokale avis og ... mere end tyve mennesker skrev ind og bekræftede historien.“ Dette bekræftede til hans tilfredshed, at folk virkelig ser, hvad de ønsker at se.

Patric Moore med i tallerkenfilm fra 1954

Scene fra Desmond Leslies film »Them In The Thing« optaget i Monaghan i 1954 og en ung Patrick Moore med Leslie og Adamskis tallerkenbog »Flying Saucers Have Landed«.

<http://monsterkidclassichorrorforum.yuku.com/topic/32855> og

<http://www.independent.ie/entertainment/film-cinema/bbc-face-of-astronomy-starred-in-irish-aliens-film-2298668.html>.

I 2010 kom det frem, at nu afdøde Desmond Leslie, den ene af forfatterne til bogen *Flyvende tallerkener er landet* i 1954 stod for produktionen af science fiction filmen *Them In The Thing*.

Patrick Moore medvirkede i Leslies low-budget film, der viser en flyvende tallerken svævende over Castle Leslie i Co Monaghan, Irland, et slot der har været i familiens eje i mere end 300 år. Moore og Leslie kendte i forvejen hinanden fra militæret, og de havde sammen deltaget i en tv-udsendelse med ufoer til debat. Det var en da ellers ret ukendt engelsk amatørastonom, og det var tre år, før han første gang var vært i BBC-programmet *The Sky At Night*.

Som andre medvirkende havde Desmond Leslie hyret hjælp fra nabolandsbyen Glaslough, samt medlemmer af Leslie familien, herunder hans søn Mark Leslie, der bl.a. til avisen *Irish Independent* fortæller om den „pulserende ufo“:

Den flyvende tallerken er faktisk et arvestykke, et gammelt spansk renæssance skjold, som hang på en væg i slottet. Min far har hængt det op i en fiskesnøre, mens min bror belyser det med et spejl for at få det til at lyse.

Patrick var skeptisk over for flyvende tallerkener, så han ses gennem hele filmen vandre rundt i omegnen af Castle Leslie uden at bemærke den fremmede invasion, tilføjer Mark Leslie grinende.

Den ellers ret ukendte film *Them In The Thing* var dukket op og blev vist ved Archive hjemmevideo Heritage Day under Det Irske Filminstituts festival den 21. august 2010.

Rumskibsfotos fra astronom?

I den engelske udgave af *Flyvende tallerkener er landet* nævner Desmond Leslie, at hans ven Patrick Moore i 1955 fortalte, at han havde set et sæt fotos af et „rumskib“, betydeligt bedre end billederne fra George Adamskis og Stephen Darbishires hånd. De var efter Moores angivelser taget af en verdensberømt amerikansk astronom, der dog ikke ville stå offentligt frem.

Billederne blev aldrig offentliggjort, og jeg spurgte i et brev i 1976, astronomen J. Allen Hynek, tidl. USAF-konsulent, Center for UFO Studies m.v., om han kendte til sagen eller evt. ville tage sagen op med Patrick Moore, hvis de mødtes til astronomi-kongresser m.v.

Hverken billeder eller yderligere informationer om disse påståede rumskibs-optagelser er dog dukket op andre steder. Så det kan meget vel være, at Patrick Moore også nød at lade practical jokes gå ud over sin gamle ven Desmond Leslie.

Dr. David Clarke om Patrick Moore

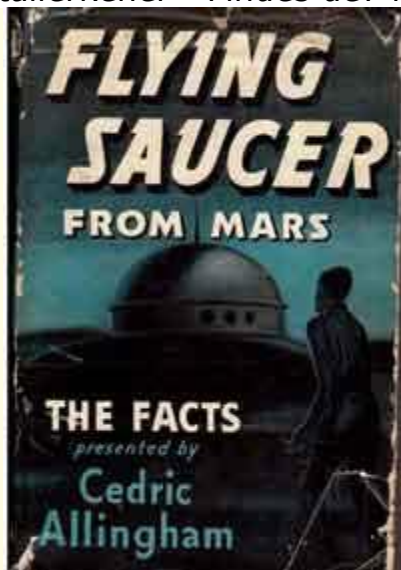

Patrick Moore fotograferet på kontoret i sit hjem i Farthings i Sussex i 2006 af Dr. David Clarke.

Foto: Copyright David Clarke

På sin blog nævner den engelske ufo-historiker, Dr. David Clarke, efter Patrick Moores død, at han vil blive husket for at bringe astronomien ind i millioner af hjem, men at få vil være klar over, at Moores store gennembrud i TV egentlig skyldes „flyvende tallerkener“.

I sin selvbiografi *80 Not Out - The Autobiography*, henviser Moore til sin optræden på BBC tv-programmet *Flyvende tallerkener - Findes de?* fra 1956, som starten for hans karriere som Storbritanniens foretrukne TV-astronom:

Jeg er ofte blevet spurgt om, hvordan det lykkedes mig at bryde sådan igennem i tv, og svaret er, at jeg ikke har gjort mig nogle synderlige anstrengelser; idéen kom fra BBC ... for mit vedkommende begyndte hele kæden af begivenheder med „flyvende tallerkener“.

Faktisk kan hans interesse for ufologi spores helt tilbage til 1950'erne, da han interviewede Desmond Leslie og George Adamski for BBC-programmet Panorama, fortæller David Clarke. Adamski var blevet lidt af en berømtthed på det tidspunkt på grund af den succes, hans og Leslies bog havde. Og Desmond Leslie kendte han fra deres tid sammen i RAF under 2. Verdenskrig.

Han indrømmede også ved David Clarkes besøg i hans hjem i Farthings i Sussex i 2006, at han (altså Moore) og Desmond nød at lave practical jokes.

David Clarke spurgte naturligvis ind til hans deltagelse i Allingham-bogen. David Clarke havde da også medbragt sit eget dyrebare eksemplar af bogen og bad Patrick Moore om en autograf i bogen, hvilket han dog grinende undslog sig og afskrev de flyvende tallerkener som noget nonsens.

I en mail den 30. december 2012 bekræfter David Clarke for mig, at han ikke på nogen måde fik en direkte bekræftelse fra Patrick Moore på hans Allingham-engagement, men at man med de foreliggende informationer jo må drage sine egne konklusioner. David Clarke tilføjer endvidere, at vi nok ikke skal se nyt i denne sag, før engang Patrick Moores arkiver måtte blive tilgængelige.

Når Patrick Moore ellers ikke ligefrem gjorde grin med ufoerne, så lå hans mere velovervejede syn på den sag på linje med kollegers som Sir Arthur C. Clarke og Sir Bernard Lovell.

Han havde i årenes løb, mens observere himlen, set en række usædvanlige naturfænomener, og mente, at der var fyldestgørende forklaringer nok for de flyvende tallerkener uden at man absolut skulle involvere fremmede besøgende.

I en artikel offentliggjort i *Radio Times*, 1977, skrev han, med karakteristisk humor, en passende afslutning på emnet: *Der er intet jeg hellere ville end at møde en marsmand, en venusianer, en fra Saturn eller endda en fra Sirius, og min umiddelbare indskydelse ville være at invitere ham til at deltage sammen med mig i BBC's »Sky at Night program«.*

Efterskrift

Som tidligere nævnt bad jeg i et personligt brev i september måned 1987 Patrick Moore om at droppe hemmelighedskræmmeriet i forbindelse med Allingham-sagen og stå frem som ophavsmand til historien. Det ønskede han åbenbart ikke.

Men som det fremgår af den foregående redegørelse, kan også denne kontaktberetning, ikke mindst takket være to engelske efterforskere, blive solidt liggende på hylden for ufo-kuriositeter.

Den berømte excentriker Patrick Moore var arbejdsom og aktiv i en høj alder og beholdt sin flegmatiske og humoristiske sans op i årene, og som han udtrykte det:

Jeg gør som Mark Twain. Får min daglige avis og slår op på nekrologerne. Og hvis jeg ikke er nævnt, så fortsætter jeg bare som vanligt.

Patric Moore 1923 - 2012

<http://www.sirpatrickmoore.com/>

Kilder:

Desmond Leslie og George Adamski: *Flying Saucers Have Landed*. Werner Laurie, London 1953.

Cedric Allingham: *Flying Saucer from Mars*. Frederick Muller Ltd., London 1954.

Cedric Allingham: *Rumskib fra en fremmed planet*. Otto Biilmann, København 1962.

Flying Saucer News, Summer 1955.

Flying Saucer Review, London. Vol. 1, No. 3, July /August 1955 og Vol. 7, No. 5, September/October 1961.

UFO-Nyt, September 1960 og nr. 4, 1987 (Ole Henningsen).

Robert Chapman: *Unidentified Flying Objects*, Arthur Barker Limited, London 1969.

Patrick Moore: *Can You Speak Venusian?* Ian Henry, Hornchurch, 1972.

Patrick Moore: *Suns, Myths, and Men*, Muller, London, 1954.

Patrick Moore: *The Observer's Handbook of ASTRONOMY*, Frederick Warne (Publishers) Ltd., London, 1978. (Sixth

Revised Edition).

Patrick Moore: *The Young Astronomer and his Telescope*, 1974

Christopher Allan og Steuart Campbell: *Flying Saucers From Moore's*, MAGONIA, July 23, 1986.

samt afskrift heraf af Joe McGonagle, December 2003 incl. rettelser foreslået af Steuart Campbell.

Willy Wegner: *UFO-bogen - Kapitel 14: Manden fra Mars*.

New Scientist, 14. august 1986

[New Scientist](#).

CENAP-Archiv <http://www.cenap.de/>

<http://www.independent.ie/entertainment/film-cinema/bbc-face-of-astronomy-starred-in-irish-aliens-film-2298668.html>

http://en.wikipedia.org/wiki/Cedric_Allingham

http://en.wikipedia.org/wiki/Patrick_Moore

<http://www.answers.com/topic/desmond-leslie>

<http://www.bbc.co.uk/news/uk-20657542>

<http://www.dailymail.co.uk/news/article-2245616/Sir-Patrick-Moore-Stargazing-eccentric-forgave-Germans-killing-woman-loved.html>

<http://drdavidclarke.co.uk/2012/12/09/sir-patrick-moore-1923-2012-astronomer-and-flying-saucer/>

Illustrationer og fotos: SUFOI Picture Library og Ole Henningsen med mindre andet er anført.

„Rumskibene“ i hverdagen

Ufoer i form af „rumskibe“ har for længst befolket vores „hverdagsrum“. Bed et barn i skolen om at tegne et rumskib, og man får ret så kendte former af „flyvende tallerkener“ frem mellem de mange stjerner og planeter i rummet. Eller se dig om i din hverdag og læg mærke til, hvor ofte du støder på ordet ufo eller illustrationer med „små grønne“ og deres „rumskibe“.

Et af de steder, hvor „rumskibene“ også har fået deres plads, er i filateliens verden, og det præsenterer vor gode norske ufo-kollega Ole Jonny Brænne os for:

Frimerker og UFO

Af Ole Jonny Brænne www.ufo.no

Frimerker og UFO er kanskje ikke det man umiddelbart assosierer med hverandre, men det er altså fullt mulig å kombinere de to interessene – til og med på samme tid. Det er en del land – hovedsaklig asiatiske og afrikanske – som har utgitt frimerker med UFO-relaterte motiver, og disse har etter hvert blitt samleobjekter for mange. En del av disse frimerkene er faktisk også ganske pene, og samler man på frimerker og i tillegg er UFO-interessert, så hvorfor ikke?

Men du har antageligvis ikke sett disse i salg i din lokale frimerke-klubb eller der du vanligvis handler dine frimerker. Så hvor får man tak i disse frimerkene?

Det er stort sett et par-tre muligheter, og det handler om å handle på Internett i alle tilfellene. Første mulighet er www.ebay.dk, som er en dansk auksjonsside hvor privatpersoner kjøper og selger alt mulig rart, deriblant frimerker. Det er ikke ofte det dukker opp UFO-relaterte frimerker her. Da er de andre alternativene noe bedre, nemlig amerikanske www.ebay.com eller britiske www.ebay.co.uk

I tillegg til å være av langt større omfang og utvalg, er antall brukere her mye større. Så her finner du stort sett alltid det du er ute etter iløpet av noen få uker.

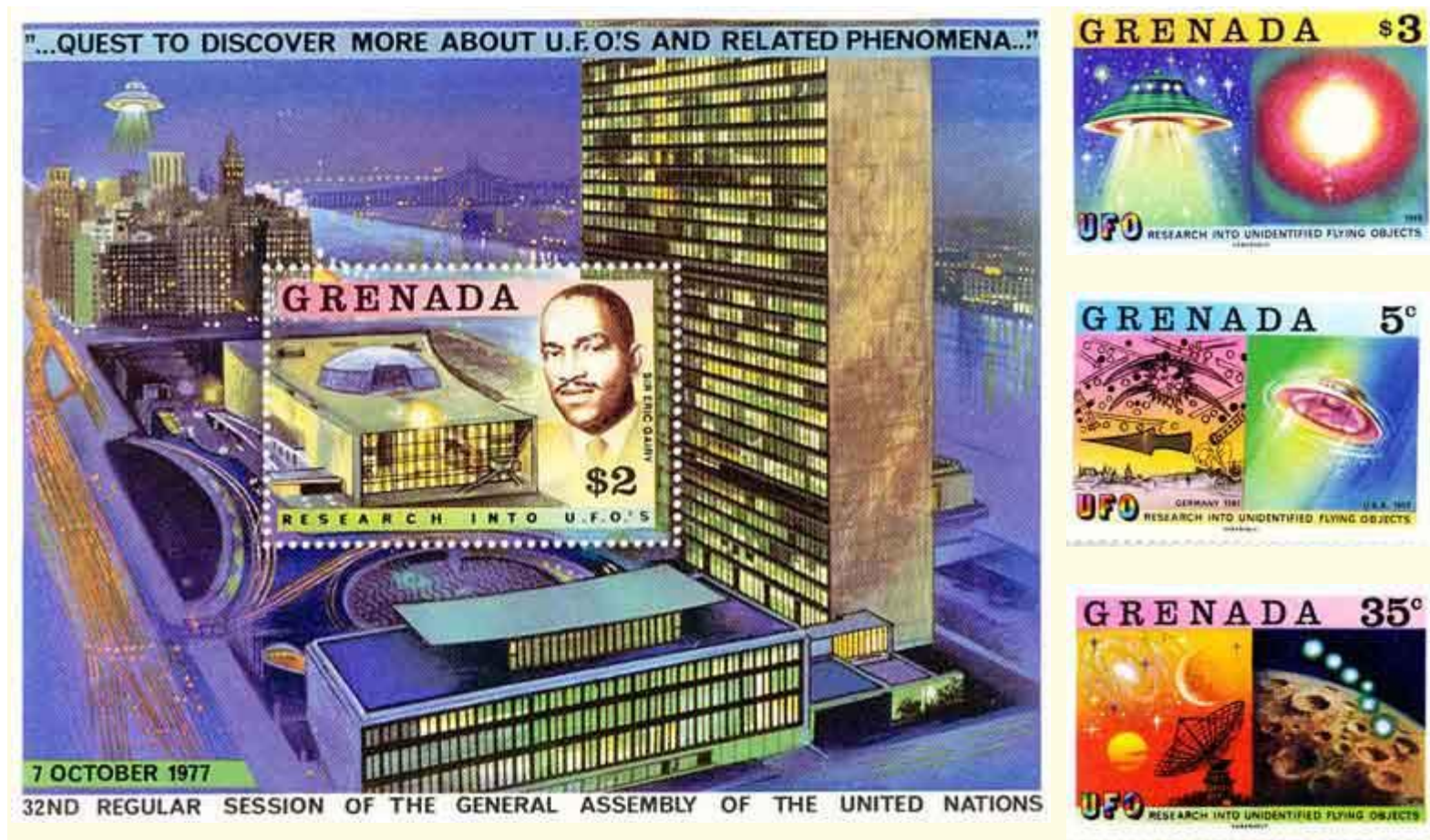
Den tredje muligheten er et fransk firma som har spesialisert seg på tema-baserte frimerker og frimerkesamlinger, www.espacelollini.com

De holder til i Frankrike, og websiden deres har blant annet en katalog over UFO-frimerker til salgs, samt en søkemotor hvor man kan lete etter UFO-relaterte frimerker. De er litt dyre så det kan lønne seg å satse på ebay og heller vente litt lenger.

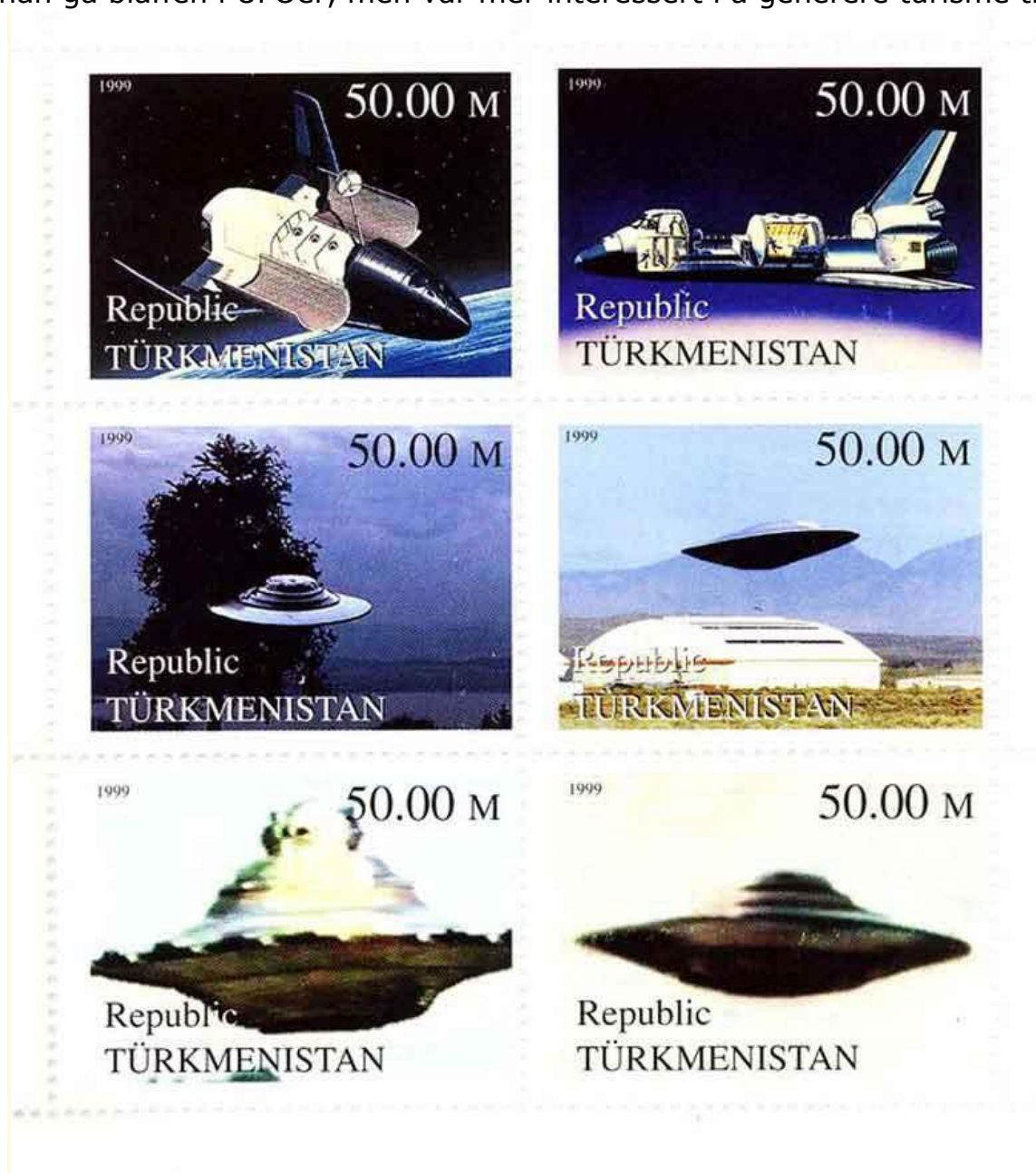

Ole Jonny Brænne.

Foto: Vicente-Juan Ballester Olmos

Av kjente frimerker som er utgitt er antageligvis de fire frimerkene som ble utgitt i Grenada 1978 de best kjente, da disse ble omtalt i omtrent alt av UFO-tidsskrifter på den tiden. Det var Sir Eric Matthew Gairy (1922-1997), Grenadas kontroversielle statsminister fra 1974-1979, som i 1977 støttet forslaget om av FN skulle danne en egen gruppe for forskning på UFO-fenomener og utenomjordisk liv. Noe som resulterte i FN-resolusjon 33/426 i 1978. Nå kom det ikke stort ut av den saken, men Grenada utga i hvert fall noen frimerker. Ifølge James Randi så overhørte enkelte personer Gairy si at han ga blaffen i UFOer, men var mer interessert i å generere turisme til Grenada.

Nå er det ikke så mye av egentlige UFOer på disse frimerkene, men heller mer flyvende tallerkener, og klassiske forestillinger om hva UFOer er. Se bare på frimerkene fra Turkmenistan og Tanzania – her blandes falske Meier-bilder sammen med ymse tegninger og illustrasjoner av klassiske rapporter og myter.

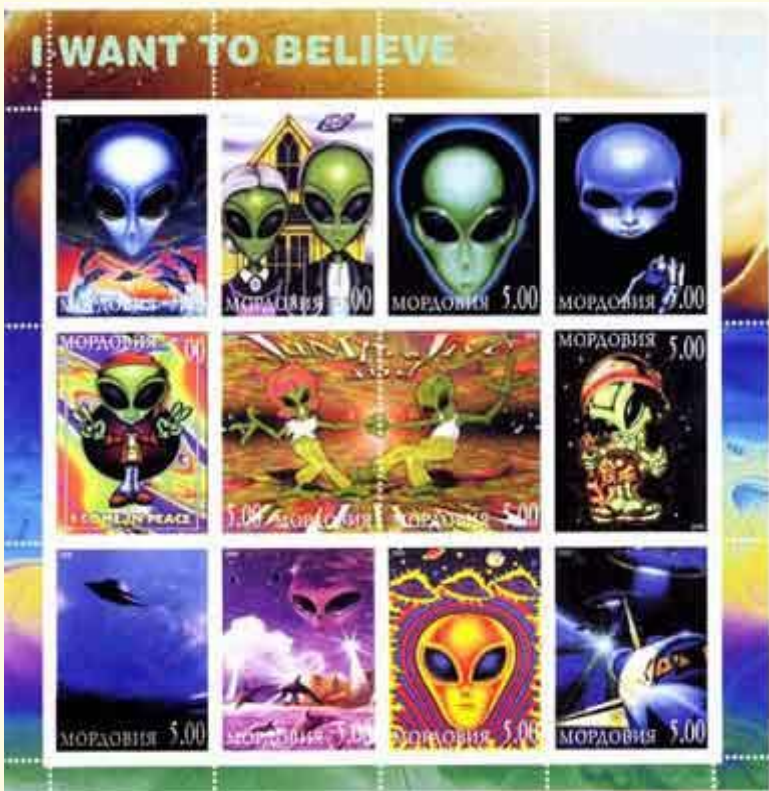
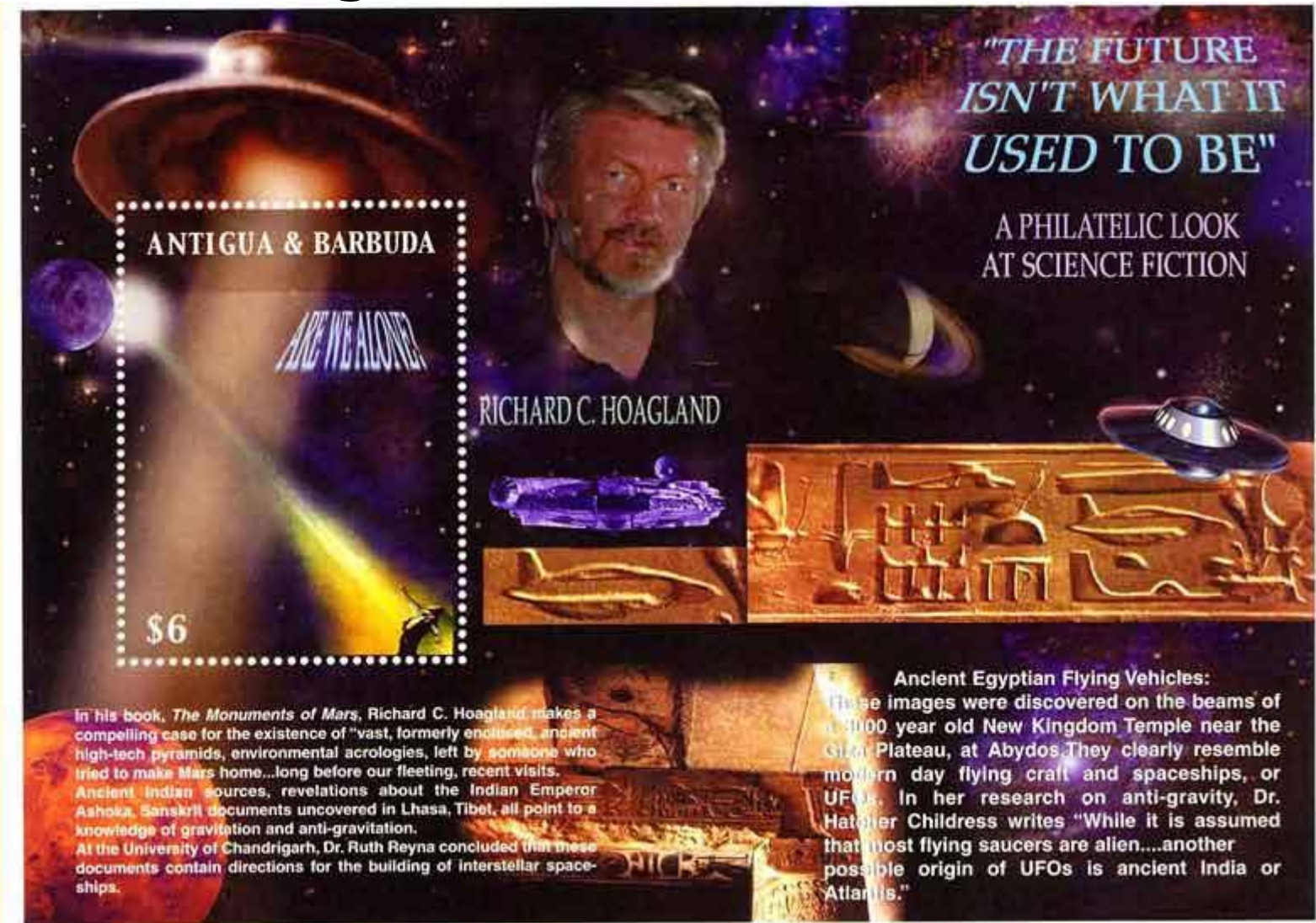

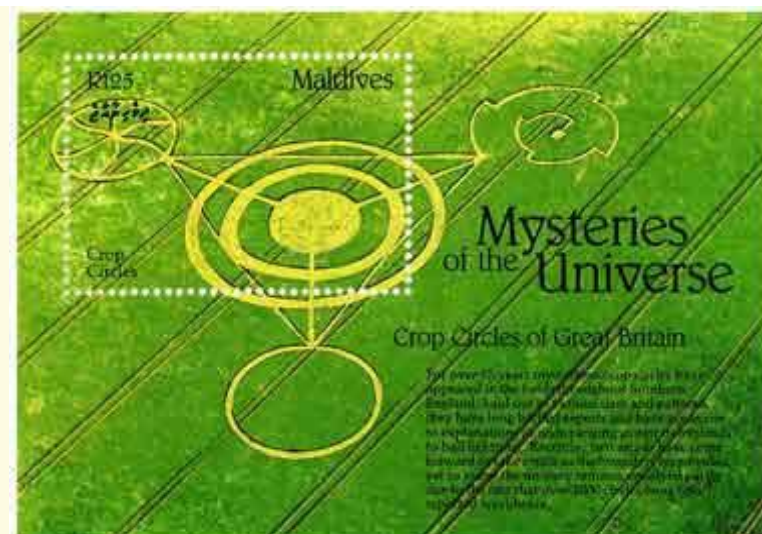
Av relativt nye frimerker kan vi nevne at Madagaskar utga et sett med UFO-frimerker den 8. mars 2011 i anledningen 65-års jubileet for Kenneth Arnolds observasjon i 1947, samt en tributt til Jimmy Guieu (fransk forfatter [1926-2006] som skrev flere bøker om UFO-rapporter).

Utgivelsen består av et miniark med fire frimerker, hvor de fire frimerkene også er utgitt separat.

Mali utga et lignende miniark i 2012.

Andre frimerkeutgivelser med UFO-temaer mv.

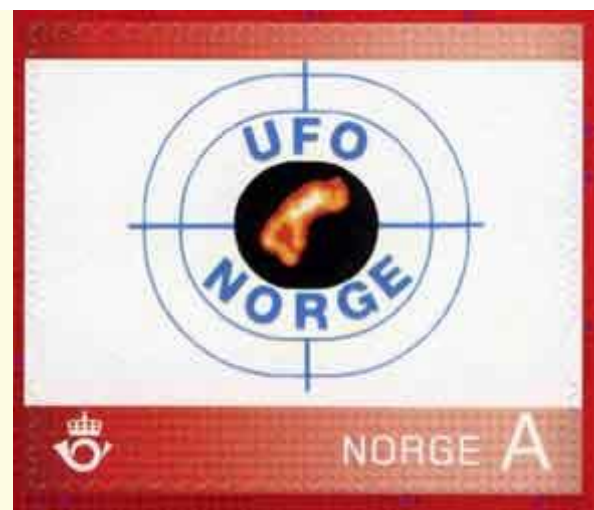

Sannsynligvis de aller første frimerkene med motiv av en flyvende tallerken, ble utgitt i England i forbindelse med Festival of Britain (mai-september 1951), til inntekt for "The Greater London Fund For The Blind". Prisen den gang var "two shillings and sixpence" for et ark med 10 forskjellige merker – hvorav ett var en flyvende tallerken. Snodig nok ble disse merkene utgitt i fem forskjellige farger.

www.ufo.no

UFO-Norge har også sitt eget UFO-frimerke. Posten i Norge har siden 2006 tilbudt såkalte personlige frimerker. Det er selvklebende merker med et standard motiv, og det snedige er at standard-motivet kan byttes ut med omtrent hva du måtte ønske. Perfekt for innbydelser, takkekort, gratulasjoner, bryllup og den slags. Så vi bestilte noen få slike frimerker med UFO-Norge sin logo på, og resultatet kan dere se her. Disse frimerkene er gyldig som porto. Det aller meste av UFO-relaterte frimerker er ennå mulig å få tak i for en rimelig penge, så da er det bare å starte samlingen. Red.anm.: Er man interessert i et eksemplar af UFO-Norges frimærke, så kan informationer om pris, levering m.v. fås pr. mail hos Ole Jonny Brænne.

Efterskrift

I november 1967 afholdt den daværende tyske ufo-organisation DUIST sin 7. ufo-kongres med afholdelse af en række foredrag, div. udstillinger, salgsboder med bøger m.v. En af standene var et firma, der solgte rumfartsrelaterede frimærker. Man havde også i anledning af begivenheden fremstillet en kuvert, der blev stemplet med et særstempel.

Fra filatelisternes verden

I efteråret 1967 afholdtes den 7. DUIST UFO-kongres i Mainz, Vesttyskland. Ved den lejlighed var der indrettet et specielt postkontor i kongresbygningen, hvor man kunne få stemplet sine breve med verdens første ufo-poststempel.

Der har i mange år været rumfartsfrimærker på markedet. Disse mærker er udsendt af mange lande, dels for at tjene penge på salg af disse mærker til motivsamlere, men også af rumfartsnationerne for at mindes forskellige skelsættende begivenheder inden for rumfarten.

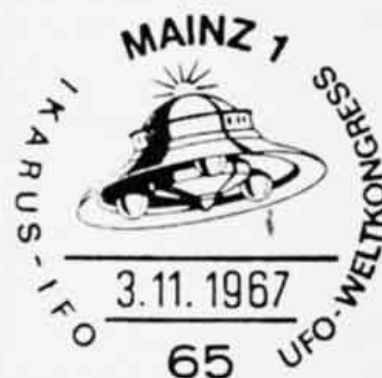
Nu er verdens første frimærke med en flyvende tallerken som motiv kommet frem. Frimærket er udsendt af Republikken Ekvatorial Guinea i Guinea-bugten ved den afrikanske vestkyst.

Tegningen har meget stor lighed med en bilmærkat, som DUIST har fremstillet, og som har »Adamski-modellen» som forbillede. Derudover findes på frimærket et par andre »rumskibe» samt teksten »Colaboracion Interplanetaria», dvs. »Interplanetarisk samarbejde». Frimærket er på værdien 15 Ekuele.

Det er en interessant frimærkeudgivelse, som næppe følges op af det danske postvæsen?

Ole Henningsen

Kilde: UFO-Nachrichten, april 1977

Professor Hermann Oberth fotograferet ved SUFOI's ufo-kongres i Fredericia i 1966, hvor han holdt foredrag om sit syn på ufo-fænomener.

Foto: Ole Henningsen

En af de kuverter, som salgsfirmaet udover den gængse vesttyske porto samtidig havde forsynet med et frimærke fra Paraguay. Årsagen er naturligvis, at dette frimærke bærer et portræt af professor Hermann Oberth, en af rumfartens fædre, der helt aktuelt var en af foredragsholderne ved ufo-kongressen i Mainz i 1967.

SUFOI's 25 års jubilæum 1982

SUFOI's 25 års jubilæum blev fejret 17. december 1982 bl.a. med udgivelsen af en særkuvert med et særstempel fra Gentofte postkontor. Ovenfor ses kuverten med motiv fra den berømte "Trindade-observation 1958" og særstemplet. I ovenstående eksempel er kuverten frankeret med et 2 kr. frimærke udgivet den 18. oktober 1973 i anledning af 400 året for udgivelsen af Tycho Brahes værk »De Nova Stella«. Denne version blev fremstillet i 100 eksemplarer. Kuverten findes i en række andre udgaver frankeret med andre specielle frimærker og er stadig til salg hos SUFOI. Se fortegnelsen under [»Andet ufo-materiale«](#).

Komplet meteoritsamling?

Mange frimærkesamlere stiler efter en komplet samling, og der skulle være en mulighed for en komplet samling af frimærker af en helt speciel type:

Østrig udgav nemlig den 24. marts 2006 et frimærke, hvor der ved fremstillingen er anvendt materiale fra en ægte meteorit fra verdensrummet.

Der er iflg. Statens Naturhistoriske Museum i Wien tale om en meteorit fra asteroidebæltet mellem planeterne Mars og Jupiter.

Den vejede 18,2 kilo og blev fundet i et Marokkansk ørkenområde i 2004. Der er tale om en stenmeteorit - en såkaldt H-chondrit. Ved korrespondance med Statens Naturhistoriske Museum i Wien, hvor resterne af meteoritten, lidt under et kilo, er udstillet, har jeg fået oplyst, at meteorittens navn i den internationale registrering af meteoritter er NWA 4220 <http://www.lpi.usra.edu/meteor/docs/mb91.pdf>.

I hvert frimærke, der har en postal værdi på 3,75 Euro, er der 0,03 gram støv fra meteoritten, ca. 4,5 milliarder år gammelt materiale - det ældste stof man her på Jorden kan holde i hånden.

Altså ingen forstøvet ufo men det første og mig bekendt det eneste frimærke i Verden med ægte meteoritstøv anvendt i produktionen.

Specielt interesserede læsere/samlere kan forsøge bestilling af frimærket og førstedagskuvert via: http://www.post.at/presse_detail.php?lan=ger&meldung=55

Også norske frimærker med meteoritstøv

Ole Jonny Brønne har efterfølgende gjort opmærksom på, at skal man have en komplet samling af frimærker med meteoritstøv, så må man ikke glemme de norske frimærker, der blev udgivet i anledning af Det internationale Astronomiår i 2009:

Meteoritstøvet er påført de to frimerkene ved siden af landnavnet. Meteoritterne er ca 4.6 milliarder år gamle, og mye eldre enn de eldste steinene som er funnet på jorda.

Begeistret astrofysiker

Blant dem som er begeistret over frimerkene er astrofysikeren Knut Jørgen Røed Ødegaard:

- En meget spesiell utgivelse. Det er helt unikt at meteoritstøv er festet på frimerkene. Støvet er eldre enn jordkloden. Det er flott at Posten markerer det internasjonale astronomiåret på denne måten, sier stjerne-kjendisen.

Det ene frimerket viser en eksplosjon på Sola. Resultatet av eksplosjonen er solstormer som sender mengder av elektron og proton mot jorda, noe som kan forstyrre satellittene i verdensrommet.

Det andre frimerket er av Månen, som har en middellavstand på 384.000 kilometer fra jorda. Bildene på begge frimerkene er tatt av NASA.

<http://www.postennorge.no/nyheter-og-media/pressemeldinger/arkiv/posten-ut-i-verdensrommet>

<http://www.posten.no/produkter-og-tjenester/frimerker-til-samling/nyhetsarkiv/arkiv/astronomi-tok-s%C3%B8lv>

Ole Henningsen

Løst og facts

Af Ole Henningsen

TORS DAG 27 DECEMBER 2012 Årets Dagstidning digitala medier

AFTONBLADET

Stockholm -4° VÄDER

KENAN HABUL: En svartskalle som inte går att lita på

Nyheter Sport Nöje TV Väder Ledare Kultur Plus A-Ö

SENASTE NYTT

NYHETER

Daniel, 31, fångade ett stjärnfall på bild 19:59

Försvunna barn hittade 19:34

17-årig våldtogs - polisen tog inte emot anmälan 19:23

Reasbluffarna som får kunderna att resa 19:19

Årets nya ord - från kötttrymden till hubot 16:13

Marken öppnade sig - mitt i vägkorsningen 16:12

Bluffmejl till Bredbandsbolagets kunder 16:05

Såg sin kompis bli påkörd - drabbades av minnesförlust 16:00

Allvarlig krock mellan tåg och bil 15:56

Barn fast i skidlift 15:33

En svartskalle som inte går att lita på 14:35

Nordea: Störningar i

Startsidan / Nyheter

Daniel, 31, fångade ett stjärnfall på bild

Astronomiprofessor om bilderna: Det är rätt häftigt att se något så här

Stjärnfall kan ses med blotta ögat i stort sett varje dag vid klart väder men att fånga ett på bild så här tydligt är sällsynt, enligt Claes-Ingvar Lagerkvist, professor i astronomi vid Uppsala universitet.

Foto: Daniel Högbacka **DÖJ BILDTXT**

Saga på 5 år så „en ildsten“ på himlen og råbte på sin far.
 - *Først troede jeg, det var et fly. Men der var for meget røg, siger Daniel Högbacka, 31.*
 Men det var en sjælden optagelse af et meteor, han havde fanget med sit kamera i Västerås i Sverige, meddeler AFTONBLADET den 27. december 2012. Da han zoomer ind med sit hentede kamera, så han de lange flammer.
 - *Der var fire søjler af ild fra objektet. Jeg vidste ikke, hvad det var.*
 Han sendte billederne til Aftonbladet, der videresendte dem til en ekspert.
 - *Det ligner et stjernesud, der er en lille sten, der kommer ind i jordens atmosfære, siger Claes-Ingvar Lagerkvist, professor i astronomi ved Uppsala Universitet.*
 Han siger, at sådanne sten på vej ind i Jordens atmosfære er helt almindelige, og at de fleste brænder op.
 - *De har en stor hastighed, omkring 30 km. per sekund.*

Ifølge ham er det mest sandsynligt, at der er tale om en meteorit eller en brændende del af en nedfaldende satellit: <http://www.aftonbladet.se/nyheter/article15990379.ab>.

Men han tog grundigt fejl.

Artiklen i Aftonbladet afstedkom ikke mindre end 115 kommentarer (i skrivende stund). En af dem var fra journalist Clas Svahn, der samtidig er formand for UFO-Sverige. Efter at have set nærmere på sagen, så er han ikke i tvivl:

Den slags fænomener får vi tyve af om året. Det er ikke et meteor, men et passagerfly, faktisk en Airbus 340 på vej fra London til Tokyo med contrails belyst af en lavtstående Sol. Der kan endvidere henvises til andre optagelser af lignende slags på UFO-Sveriges hjemmeside: <http://www.ufo.se/information/misstolkningar/kondensstrimmor.shtml>.

Foto. Cornelia Nordström

Ufo-expert: Det är en airbus 340

<http://www.expressen.se/nyheter/ufo-expert-det-ar-en-airbus-340/>.

Kommentar

Vi har i UFO-Mail flere gange beskæftiget os med undersøgelse af sådanne optagelser, se eksempelvis:

<http://www.sufoi.dk/ufo-mails/um-2012/um12-150.php>

<http://www.sufoi.dk/ufo-mails/um-2010/um10-123.php>.

Man kan naturligvis fundere over, om en lignende fejltagelse kunne ske i Danmark. Men det er SUFOI's opfattelse, at de astronomer, vi i SUFOI har kontakt til, og som medierne i Danmark almindeligvis ville spørge om en sådan optagelse, de ville alle umiddelbart kunne identificere optagelsen som solbelyste kondensstriber fra et fly.

Ubemandede dronefly testes over Fyn

Ubemandede dronefly er blevet testet over Fyn i ubemærkethed, med Odense lufthavn som base. Det er et samarbejde mellem Boeing, Odense by og Odense lufthavn, Beldringe, der har eksisteret i nogen tid. Faktisk blev det omtalt allerede tilbage den 17. november 2011 på TV2Fyn i artiklen *Dronefly i Odense*. Målet er et gøre Odense Lufthavn til europæisk testcenter for førerløse fly. Boeing gennemfører eksperimenterne med de førerløse fly (droner), der støtter virksomhedens forsknings- og udviklingsmålsætninger, siger Vice President for Strategy & Business Capture for Boeing Defense, Space & Security, Tom Bell.

Nu er dette godt nok en gammel nyhed fra 2011, men jeg faldt først over den i dag, skriver fotografen og bloggeren Brian Jørgensen den 14. oktober 2012.: <http://ufobilleder.blogspot.dk/>.

Jeg syntes den var værd at bemærke, da man kan komme ud for, at nogle UFO observationer over Fyn omkring Odense Lufthavn, sandsynligvis kan være blevet forårsaget af testflyvninger med droner. Man bør derfor tage med i sine overvejelser, når man ser et uidentificeret flyvende objekt (UFO) på himlen, at der kan være tale om et førerløst fly fra Odense Lufthavn.

Desuden skrives der den 5. oktober 2012 på arbejderen.dk, at Odense Lufthavn, Beldringe, ifølge vores nuværende transportminister Henrik Dam Kristensen, skal være et europæisk drone-testcenter, hvor der skal testes „civile droner“... <http://arbejderen.dk/indland/drone-testcenter-p%C3%A5-vej-til-odense-lufthavn>.

Et af de førerløse fly i luften over Fyn. Læs og se mere på [tv2fyn.dk](http://www.tv2fyn.dk/article/327514:Dronefly-i-Odense): <http://www.tv2fyn.dk/article/327514:Dronefly-i-Odense>

Er naturvidenskap en religion?

Klimaforandringerne er menneskeskabte, og dyrenes udseende og adfærd skyldes, at de bedst tilpassede overlever og fører arten videre. Nogle naturvidenskabelige „sandheder“ bliver gentaget så ofte og i en så forsimplet form, at man let kan forveksle dem med religiøse remser.

Det er i hvert fald en opfattelse, mange af os har engang imellem. For eksempel har en af Videnskab.dk's læsere skrevet således i en debat under et blogindlæg:

Det er helt utroligt som disse emner kan bringe sindene i kog. Hvorfor kan vi dog ikke bare acceptere, at der er nogle, der tror på Gud, og så er der nogle, der tror på at Rumtid er Gud, Lys er Helligånden og at Einstein var profeten der formidlede den nye religion, naturvidenskaberne...

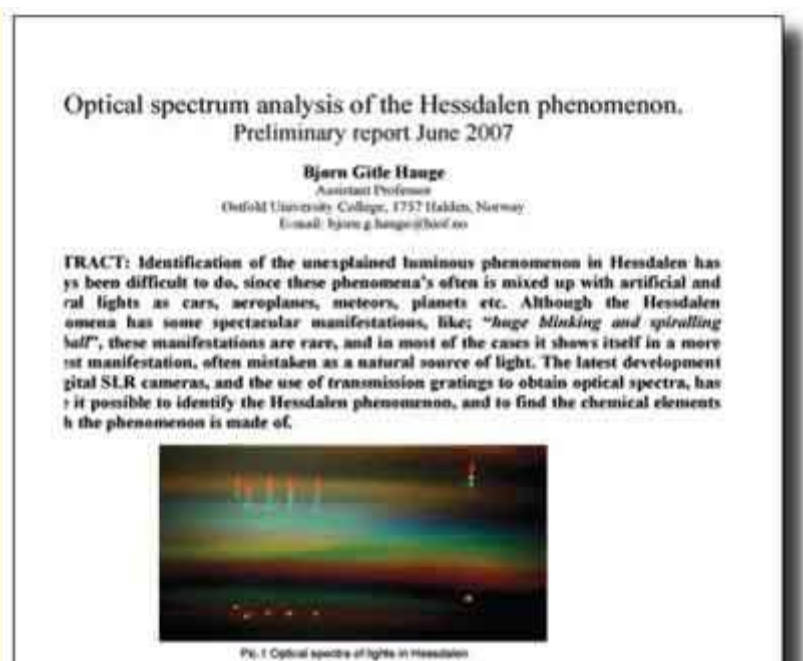
Måske kan vi faktisk blive så vilde med naturvidenskaben og dens idealer, at det bliver en slags religion, som udelukker alle andre sandheder? Videnskab.dk's journalist Irene Berg Petersen har spurgt en biolog, en teolog og to forskere i filosofi om deres syn på sagen: <http://videnskab.dk/miljo-naturvidenskab/er-naturvidenskab-en-religion>.

Hessdalen-fænomenerne

Der peges ofte på Hessdalen i Norge, når talen falder på mere spektakulære og tilsyneladende uforklarlige lysfænomener, som er observeret og registreret med forskellige måleinstrumenter og fotos gennem årene.

Lysfænomenerne har også være præsenteret ved videnskabelige kongresser rundt om, senest ved European Geosciences Unions konference i Wien den 22. - 27. april 2012. Videnskabsfolk fra hele verden mødtes og drøftede her emner, der dækker alle videnskabelige discipliner vedr. Jordens fysik, solsystemet og rumforskning generelt. Blandt programpunkterne var også visse af interesse for ufo-interessererede:

- Stimulating Interest in Natural Sciences and Training Observation. Skills: The UAP Observations Reporting Scheme
- Unknown radio emission at about 3 MHz recorded in Norway. T. Farges, E. Blanc, and E. Strand
- Existence of electric/magnetic signals related to unknown luminous lights observed in Hessdalen valley (Norway)? J. Zlotnicki, P. Yvetot, and F. Fauquet.

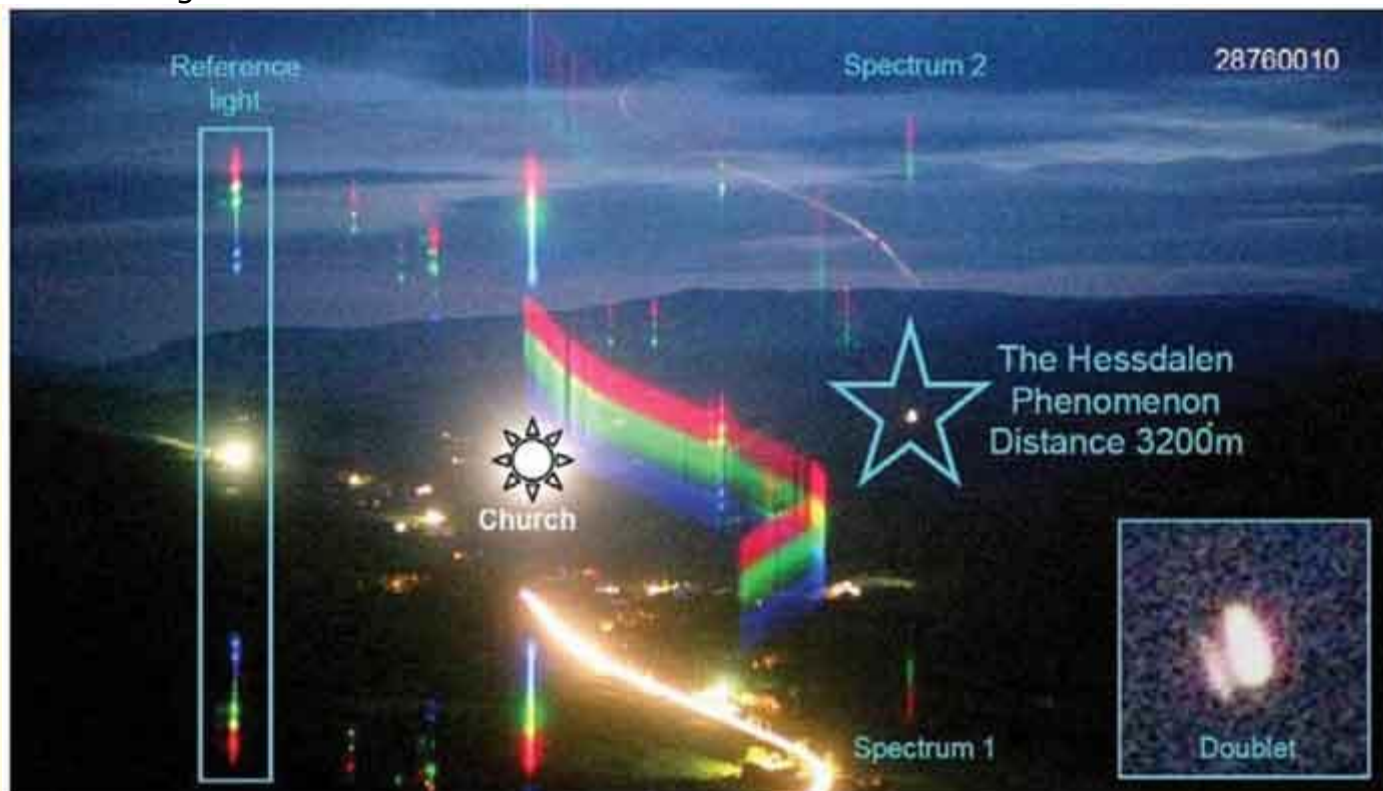

Spændende billeder til debat

I en artikel af Bjørn Gitle Hauge Optical spectrum analysis of the Hessdalen phenomenon. Preliminary report June 2007, præsenteres nogle fotografier taget i løbet af den såkaldte Science Camp 2006 mellem 18. og 22. september 2006. Billederne er taget med et optisk gitter foran et Canon A1 kamera, med 800 ASA film, og på 30 sekunders eksponeringstid. Filmen er altså analog og efterfølgende indscannet. Med sådanne optiske gitre er det som udgangspunkt muligt at måle, hvilke grundstoffer lyset er opbygget af. Dette afhænger naturligvis også af, om opløsningen er god nok.

Tvivel om Hessdalen-fotos

Ole Jonny Brønne fra UFO-Norge har set nærmere på de præsenterede billeder og har skrevet en længere artikel om, hvad man kan læse ud af billedernes data, og præsenterer samtidig den tvivel, som forskellige efterforskere rundt om nu efterhånden er kommet frem med vedr. nogle af billederne fra Hessdalen.

Et bilde (nr. 10) tatt mellom 18. og 22. september 2006. «Hessdalsfenomenet» (i stjerne) kan være refleksjon i kameraobjektivet.

Bildet tatt 20. september 2007 kl. 21.58 under Science Camp 2007, omtalt av Bjørn Gille Hauge som det beste av Hessdals-fenomenet noensinne. Kameraet (utstyrt med optisk gitter) har stått på Rognefjell og pekt mot sørvest. Eksponeringstid er oppgitt til 30 sekunder. Finsåhøgda danner bakgrunnen. Noen etterforskere er imidlertid av den oppfatning at det kan dreie seg om et fly. Bevegelsen til lyset kan være en kombinasjon av flyets egen, samt at kameraet har beveget seg.

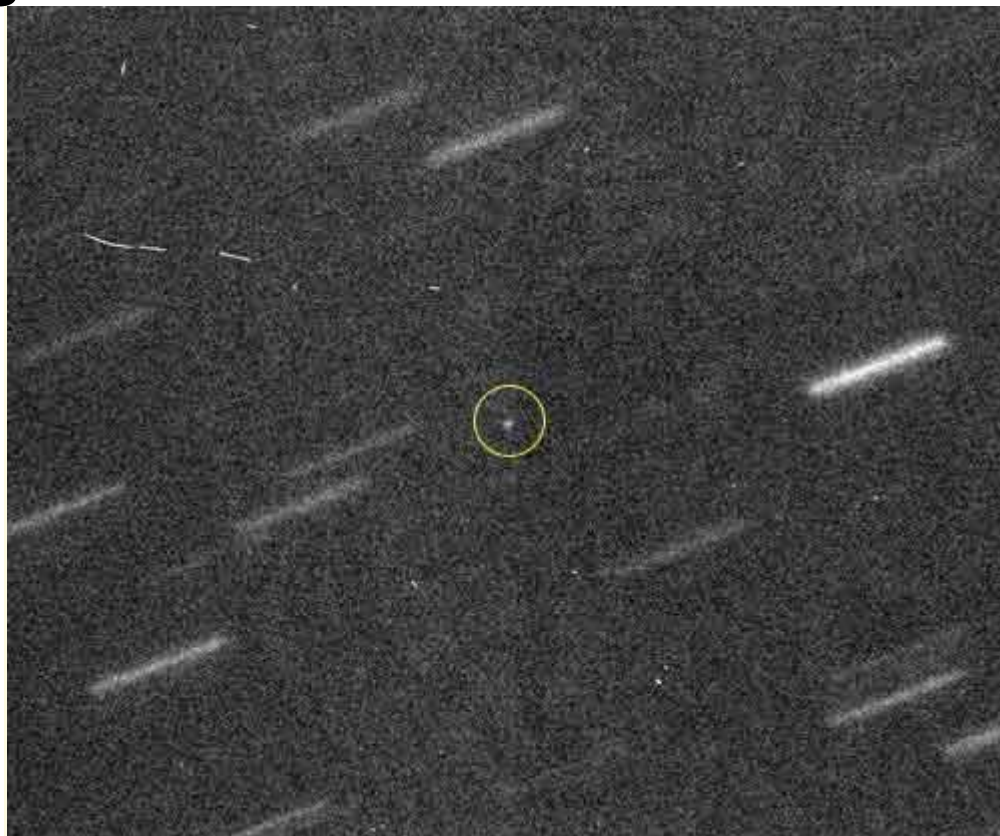
Læs hele Ole Jonny Brønnes artikel om gennemgangen af visse af Hessdalen-fotografierne:

<http://www.ufonorway.com.ar/magonia/UFO-3-2012 - side 11-14.pdf> og om Hessdalen-fænomenerne generelt:

http://www.hessdalen.org/index_n.shtml

<http://www.sufoi.dk/arkiv/arkiv-hn/hessdalen-1.php>

Asteroide langt forbi i 2040

Asteroiden 2011 AG5 på 140 m i diameter ses som en lille lysprik i den gule cirkel. Stjernerne på himlen er trukket ud som lige lysende streger pga. optagelsens lange eksponeringstid.

Forskere fandt sidste år, at der var en chance for 1:500 for et sammenstød med den 140 m store asteroide, når den i 2040 ville passere „tæt“ på Jorden. Nu har nye studier og beregninger af asteroidens bane vist, at den vil passere Jorden i en afstand af 890.000 km.

<http://www.space.com/19045-asteroid-earth-impact-2040-debunked.html> Så det var altså heller ikke der, en ny dommedag skal findes.

UFO'er på TV i National Geographic Channel

Som nævnt i forrige UFO-Mail: <http://www.sufoi.dk/ufo-mails/um-2012/um12-153.php> var Pioneers Productions medarbejdere i sommeren 2012 i bl.a. Danmark for at interviewe observatører og efterforskere i forbindelse med rekonstruktioner af europæiske ufo-observationer med henblik på en række udsendelser produceret for National Geographic Channel: <http://www.sufoi.dk/ufo-mails/um-2012/um12-147.php>.

De syv separate tv-udsendelser, der kom ud af anstrengelserne, starter i Danmark mandag den 14. januar 2013 kl. 22.00. Der er danske observationer omtalt i udsendelse nr. 3 og 4.

Check selv National Geographic Channels tv-oversigt: <http://natgeotv.com/dk/listings/weekly> for de nøjagtige datoer og tidspunkter, da der stadig er lidt usikkerhed herom i skrivende stund.

Fem af udsendelserne er allerede blevet lagt ud på YouTube i en engelsk version, da de den seneste måned har været vist i visse europæiske lande, herunder Storbritannien.

Prøv evt. at se denne YouTube-søgning:

http://www.youtube.com/results?search_query=National+Geographic+UFO+Europe+Untold+Stories+%26amp;q=National+Geographic+UFO+Europe+Untold+Stories+%26amp;gs_l=youtube-reduced.12...45192.45192.0.46604.1.1.0.0.0.0.76.76.1.1.0...0.0...1ac.W6Dhu4oGdPw

Andre ufo-relaterede ældre udsendelser vil også blive sendt i tilknytning til de nye europæiske produktioner. Se eksempelvis: <http://natgeotv.com/dk/inside-area-51s-secrets>.

Læs ufo-beretninger på www.ufo.dk

Seneste indberetninger til SUFOI om ufo-oplevelser kan ses på www.ufo.dk under *Observationer*.

Bliv medlem af SUFOI's Støttekreds i 2015

- og vælg en bog

Foreningen Skandinavisk UFO Information drives af frivillig og ulønnet arbejdskraft. Vores primære opgave er at give offentligheden seriøs information om ufomyten gennem [ufo.dk](http://www.ufo.dk) og sekundært at registrere observationer af usædvanlige himmelfænomener. Du kan læse om SUFOI's formål og vision [her](#).

Du kan med et økonomisk bidrag på kr. 250 - og naturligvis gerne mere - gøre det muligt for os fortsat at drive [ufo.dk](http://www.ufo.dk) og foretage undersøgelser af ufooplevelser.

Vi håber, at rigtig mange vil fortsætte med at bakke op om vores arbejde ved at blive medlem af støttekredsen.

Betaling kan foretages på girokonto 9 11 77 25 eller via netbank til konto 3113-9117725. Brug venligst kortkode 01 og anfør navn, adresse og bestillingsnummeret (fx B-075) på den ønskede, gratis titel.

Som medlem af SUFOI's Støttekreds har du ingen forpligtelser over for foreningen. Støttebeløbet gælder for et år.

UFO-Mail udgives af Skandinavisk UFO Information.

© SUFOI 2013. Nyhedsmedierne kan, i henhold til ophavsretsloven og med tydelig kildeangivelse, bringe citater fra signerede artikler. Artikler må kun bringes i deres hele udstrækning efter skriftlig aftale med [Skandinavisk UFO Information - SUFOI](#). Print og fotokopier af indhold fra *UFO-Mail* er belagt med Copydan-vederlag.